

Življenje nam osvetljuje Luč**2. nedelja po božiču****– 2. 1. 2022****1. Umiritev in uvodna molitev**

Ustavim se in se počasi umirim. Naredim znamenje križa in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa (Gal 4,19), da bom postal usmiljen, kot je nebeški Oče (Lk 6,36). To ga prosim

s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Bog je občestvo, dialog oseb. V to je povabil tudi nas, saj se je naselil v nas, razsvetljuje nas od znotraj. Mi torej prosemo Luč, vtakani smo v Božje Hčerinstvo, Sinovstvo. Smo del Jezusovega telesa in razodevamo občestvo. Luč, ki nas razsvetljuje od znotraj, pa je Sin, ki nam je prinesel milost. Gospod, odpri nas tebi, da te sprejmemo in izžarevamo.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Počasi začnem prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Janezu 1,1-18

1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. 2 Ta je bila v začetku pri Bogu. 3 Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. 4 V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. 5 In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. 6 Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. 7 Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. 8 Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. 9 Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. 10 Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. 11 V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. 12 Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime 13 in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. 14 In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. 15 Janez je pričeval o njej in klical: »To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz.« 16 Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. 17 Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. 18 Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišlujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- Bog je prišel k človeku, da ne bi bil sam, da bi mu vrnil odnos, milost, življenje. Kaj mi ta evangelij govori o tem, kaj Gospod prinaša meni konkretno?
- Beseda lahko oživi še tako mrtvo srce, v katero vstopi. Vstopiti pa želi z nežnostjo. Kateir delček mojega srca bi lahko oživil v Gospodovi prisotnosti?
- Nekaj časa namenim zahvaljevanju Bogu za vse milosti, ki mi jih podarja.

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, sicer pa nadaljujem z osebno molitvijo

Vsi evangeliji se začno z opisom Jezusovega izvora. Marko nam ga predstavi kot odraslo osebo in pove, da je Jezus "človek iz Nazareta" in je s svojim prihodom uresničil prihod Božjega odrešenja, ki ga je napovedal

prerok Izaija. Matejeva in Lukova pripoved se začneta še prej, saj sta bila Jezusovo spočetje in rojstvo zasidrana v starodavnih prerokbah in Božji volji, da odreši človeštvo.

Janez pa svojo pripoved o Jezusu, Besedi, potisne na začetek časa. Preden je bilo ustvarjeno kar koli drugega, je bil On. Kot Božja Beseda, Logos, ni bil le z Bogom na začetku, ampak je bil Bog. Poudaril je njegovo osrednjo vlogo pri stvarjenju vsega, saj brez njega ni nastala nobena stvar.

Pisec Knjige modrosti govori o Bogu kot tistem, ki je vse naredil po svoji besedi ([Mdr 9,1](#)). "Gospod je z modrostjo utemeljil zemljo" ([Prg 3,19](#)). Knjiga opisuje "modrost" kot Božjo, večno, ustvarjalno in razsvetljujočo moč. "Beseda" in "modrost" sta eno in isto ([Mdr 18,14-16](#)).

Janez pa opisuje Jezusa kot Božjo ustvarjalno, življenjsko in svetlobno Besedo, ki je prišla na zemljo v človeški podobi ([Jn 3,16](#)). On je Božja modrost in moč, ki je ustvarila svet in ga vzdržuje, ki je prevzela človeško naravo, da bi v njej uresničila naše odrešenje. Postal je pravi človek, hkrati pa je ostal pravi Bog. "Kar je bil, je ostal, kar pa ni bil, je prevzel" (antifone zgodnje cerkve). Jezus Kristus je resnično Božji Sin, ki je, ne da bi prenehal biti Bog in Gospod, postal človek in naš brat.

Kristjani nismo nikoli prenehali oznanjati Jezusovega učlovečenja ([1 Jn 4,2](#)). Božji Sin je prevzel človeško naravo, da bi v njej uresničil naše odrešenje. Rojen iz Device Marije je resnično postal eden izmed nas, podoben nam v vsem, razen v grehu ([Heb 4,15](#)). Delal je s človeškimi rokami in razmišljal s človeškim umom. Odločal se je s človeško voljo in ljubil s človeškim srcem.

Jezus je namreč postal deležen naše človeškosti, da bi mi lahko bili deležni njegove božanskosti ([2 Pt 1,4](#)). Božji namen za nas je že od začetka stvarjenja, da bi bili popolnoma združeni z njim. Po Jezusu se Bog razodeva kot Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa. S tem, ko smo združeni z njim, Bog postane naš Oče, mi pa njegovi sinovi in hčere ter bratje in sestre med seboj.

Zavedanje tega prebuja v nas nenehno zahvaljevanje Bogu Očetu za Jezusa in za vse, kar nam je po njem podarjeno. Hkrati se zahvaljujemo za našo človeško naravo, saj po njem in Svetem Duhu, ki nam ga je dal po svojem vstajenju, lahko ljubimo drug drugega tako, kot nas ljubi on sam. Na ta način uresničujemo in gradimo Božje kraljestvo, ki je po njem prišlo na svet in želi po nas postajati vedno bolj vidno navzoče na tem svetu.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Slavim ga, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu, s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Jezus, hvala za tvoje učlovečenje. Tako si postal del nas, da bi mi lahko bili deležni tvoje božanskosti. Tako lahko zasijemo v lepoti življenja ter ljubimo tudi drug drugega. Naj živi Božje kraljestvo tudi po meni!

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

